

HOMENATGE A LES VÍCTIMES DE GAZA

Mahmud Darwish

Del poemari: *La ta'tadhir 'ammâ fa'alta* (No demanis perdó) (2004)

Traducció de l'àrab al castellà: María Luisa Prieto

CADÀVERS ANÒNIMS

Cadàvers anònims.

Cap oblit els reuneix,

Cap record els separa...

Oblidats en l'herba hivernal

Sobre la via pública,

Entre dos llargs relats de bravura

I sofriment.

“Jo sóc la víctima!. “No, jo sóc

la única víctima!”. Ells ens replicaren:

“Una víctima no en mata a una altra.

I en aquesta història hi ha un assassí

I una víctima”. Eren nens,

Recollien la neu dels xiprers de Crist

I jugaven amb els àngels perquè tenien

La mateixa edat... fugien de l'escola

Per escapar de les matemàtiques

I l'antiga poesia heroica. A les barreres,

Jugaven amb els soldats

Al joc innocent de la mort.

No els deien: deixeu els fusells

I obriu les rutes perquè la papallona trobi

A la seva mare prop del matí,

Perquè tornem amb la papallona
Fora dels somnis, perquè els somnis són estrets
Per les nostres portes. Eren nens,
Jugaven i inventaven un conte per la rosa roja
Sota la neu, rere dos llargs relats
De bravura i sofriment.
Després escapaven amb els àngels petits
Cap a un cel clar.

HOMENAJE A LAS VÍCTIMAS DE GAZA

MAHMUD DARWISH

Del poemario: La ta'tadhir 'ammâ fa'alta (No pidas perdón) (2004)

Traducción del árabe al castellano: María Luisa Prieto

CADÁVERES ANÓNIMOS

Cadáveres anónimos.

Ningún olvido los reúne,

Ningún recuerdo los separa...

Olvidados en la hierba invernal

Sobre la vía pública,

Entre dos largos relatos de bravura

Y sufrimiento.

“¡Yo soy la víctima!”. “¡No, yo soy

la única víctima!”. Ellos no replicaron:

“Una víctima no mata a otra.

*Y en esta historia hay un asesino
Y una víctima". Eran niños,
Recogían la nieve de los cipreses de Cristo
Y jugaban con los ángeles porque tenían
La misma edad... huían de la escuela
Para escapar de las matemáticas
Y la antigua poesía heroica. En las barreras,
Jugaban con los soldados
Al juego inocente de la muerte.
No les decían: dejad los fusiles
Y abrid las rutas para que la mariposa encuentre
A su madre cerca de la mañana,
Para que volemos con la mariposa
Fuera de los sueños, porque los sueños son estrechos
Para nuestras puertas. Eran niños,
Jugaban e inventaban un cuento para la rosa roja
Bajo la nieve, detrás de dos largos relatos
De bravura y sufrimiento.
Luego escapaban con los ángeles pequeños
Hacia un cielo límpido.*